

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (LETO) XXIX (23)

No. (Štev.) 28

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

16. julija 1970

Dve čredi brez pastirja

Med novicami, ki v zadnjih časih pretresajo svet, zavzemajo važno mesto tiste, ki poročajo o razburkanih dogodkih Severne Irske. Sporadično se tam vedno znova pojavijo nemiri, ki kaj hitro preidejo v velike ulične spopade, kjer so smrtno žrtve na dnevnem redu. Napetost, ki ob takih prilikah dosega višek, in preti za izbruhom dolgotrajne državljanske vojne, popusti začasno le s pomočjo močnih vojaških oddelkov, ki nasilno vzpostavijo red. Dvoje skupnosti, protestanti (večina, en milijon duš) ter katoličani (manjšina, pol milijona duš), ki sta posledica danih zgodovinskih okoliščin, bijeta to nenehno vojno. ki ima zdaj verski, zdaj politično-nacionalni značaj in ki v bistvu obtožuje to, kar mnogi imenujejo „evropski katoliški ghetto“.

Preteklega 12. julija so protestanti slavili 280 letnico zmage Viljema III. nad katoliškim kraljem Jakobom II. Grozovite izbruhe sovražnosti, ki so se vsa leta ponavljali ob tej priliki, je lahko preprečilo le številno vojaštvo, ki ga je angleška krona poslala za vzdrževanje miru.

A irska tragedija se ni pričela le pred 300 leti. Segi še dalje globoko v zgodovino, ko je leta 1171 papež Hadrijan IV. (po rodu Anglež) imenoval angleškega kralja Henrika II. za gospoda Irske. Tedaj se je za Irce začela diskriminacija, ki se je poostila, ko je Edvard VI. sklenil protestantizirati otok in njegove prebivalce. Kljub hudemu stoletnemu pritisku to ni uspelo. Leta 1608 je londonska krona sklenila novo perfidno akcijo: naselitev protestantskih kolonij na otoku.

Po večkratnih vstajah je Irce zasajal žarek upanja, ko se je boril za kraljevski prestol Jakob II. Po hudem porazu leta 1690 (12. julija) so se pričeli najhujši časi: preganjani kot zveri v lastni deželi, begunci v tujih deželah, žrtve lakote in bolezni so milijoni umirali v svojstvu sužnjev. Šele leta 1829 so bili proglašeni med svobodne ljudi.

A tudi še tedaj se je diskriminacija nadaljevala. Vendar so v prvi svetovni vojni lojalno branili Anglijo, tako da so zaslužili priznanje, da je „več Ircev umrlo v bojih za Anglijo, kakor proti njej“.

Po končani vojni, leta 1919, so irski voditelji oklicali neodvisnost. A tu se je pričela nova krivica. Severni del Irske, ki je poznan pod imenom Ulster, kjer je večina prebivalstva protestantskega, je Anglija pridržala pod svojo krono. Katoličani, ki so prebivali v tem delu, pa so ostali še naprej zapostavljeni. To stanje diskriminacije se je obdržalo še do danes. Pri delu, volitvah, stanovanju in na drugih poljih so katoličani nenehoma prikrajšani. Lahko bi rekli, da v določenih okoliščinah nimajo niti osnovnih človeških pravic. Tako npr. mnogo katoličanov sploh nima volilne pravice pri krajevnih volitvah (Irska ima relativno avtonomijo), medtem ko imajo nekateri protestanti do 20 glasov. Neki angleški poslanec je pred kratkim primerjal položaj katoličanov v Severni Irski s položajem črncev v Alabami.

Katoličani so v sodobnem času privzeli nov način protesta: polične izgrede. V tem sta se kmalu utrdili na obeh straneh dve ekstremni poziciji, ki sta ob vsaki priliki netilo za ponovne spopade. Prav v zadnjih dneh je prišlo do novih izgrediv, ko je bila zaprta mlada katoliška poslanka Bernardette Devlin, obtožena hujskanja za prevratnost in oborožen upor. Nasilnost je dosegla tako mero, da so številni protestantski in katoliški voditelji ponovno pozivali na roudavnost ter na mirno rešitev medsebojnih problemov. Tak poziv je ob vstopu v jetnišnico izrekla tudi poslanka Bernardette Devlin. Ko je dejala, da je treba „ustaviti to kolektivno norost. Z nasilnostjo se ne bodo uredile stvari“.

Pozno, a ne prepozno spoznanje. Kljub neštetim razočaranjem, ki so jih Irce v teku zgodovine, tudi najnovejše, doživeli s svojim mirnim nastopom, je le v medsebojnem spoštovanju in mir-

STRATEGIJA ZSSR NA BLIŽNJEM VZHODU

OBVLADANJE PROSTORA

V Moskvi te dni pripravljajo strategijo, ki jo bodo sovjetska diplomacija, sovjetska vojska in Nasser izvajali v prihodnjih tednih proti Izraelu.

Nasser se namreč že dva tedna z velikim vojaškim spremstvom mudi v Kremlju. Pred njim je bil tam jugoslovanski ministrski predsednik Ribičič, ki ga je Tito tokrat poslal v Moskvo, da je bila vsa zadeva bolj neopazna, kakor pa če bi šel on sam tja. Tito je doslej igral važno vlogo v sovjetskih računih na Bliznjem Vzhodu ter se mu s svojo taktiko „neopredeljenih držav“ posrežilo omrežiti egipčanskega diktatorja Nasserja v sovjetski blok, kakor nobenega drugega afriškega ali azijskega poglavarja. Nasser je danes tako tesno v sovjetskem obliemu, da se mu iz njega že ni več mogoče izviti, ne da bi izgubil lastno glavo.

Moskva je v „obrambo“ Egipta pred Izraelom doslej vložila nad 6.000 milijonov dolarjev, vključno graditev znane aswanskega jez na Nilu. V Egiptu si je zgradila ob sušnem prekopu vojaške postojanke, ovrmljene z rakotami, s katerimi obvlada ne samo Blizni Vzhod, temveč velik del Sredozemlja, južni del Evrope in velik del Afrike. Poleg tega obvlada strateško neizmerno veliko vreden suški prekop, da si je trenutno še zarrt za ladijski promet vse od znane svetovne izralske junjske vojne leta 1967 proti Egiptu.

Moskva je tako zapletena v probleme Bliznjega vzhoda, da bi v slučaju Nasserjevega poraza nrpela silovit poraz na svojem pretilju v vsem arabskem svetu. Zato tako trdo drži Nasserja na krmilu v Kairu.

Moskva ima tudi namen, izjavljajo opazovalci, znova doseči edrtje suškega prekopa, ki je najkrajša pomorska pot iz Sredozemlja v Indijski ocean

in naprej v jugovzhodno Azijo. Zato se sovjetski vojaški strokovnjaki razgovarjajo z egipčanskimi o problemu vzpostavitve egipčanskega mostišča na izralski srani prekopa. Kremelj ima namreč velike probleme oskrbovanja Severnega Vietnama z vojnim materialom preko kitajskega ozemlja ter bi na vsak način hotel imeti čim prej odprto morskot pot skozi suški prekop na Daljni vzhod.

Kljub temu, da je Moskva totalno angažirana v Egiptu, pa se kljub temu izogiba direktni konfrontaciji z ZDA. Moskva je zapletena v arabske probleme tako daleč, da ji je sedaj umik že skoro nemogoč — razen, če bi v Kremlju prišlo do drastične spremembe sovjetske zunanje politike, česar pa ni predvidevati. Če bo Izrael povečal vojaške akcije, bo Moskva še bolj podprla Nasserja in tudi sama pomnožila svoje vojaške akcije na tem področju, kljub resni nevarnosti trenja z ZDA. Toda prijema, ki ga je dobila v Egiptu in v vzhodnem Sredozemlju ter na Bliznjem vzhodu sploh, Moskva nima namena zrahljati, še manj izgubiti.

Vzdolž suškega prekopa so sovjeti postavili protiletalske raketne baze ter jih vse pripravili za izstreljevanje raket. Izstreljevanje samo pa vodijo Egipčani, ker se Moskva še ni odločila za lasten direkten poseg proti Izraelu.

Naser se trudi, da bi dosegel, da bi Moskva prevzela v lastno režijo vso zračno obrambo Egipta, se pravi ne samo vzdolž suškega prekopa, temveč tudi zračno obrambo egipčanskih mest, pristanišč in sploh vsega področja.

V razgovorih, ki jih sovjetski funkcionarji imajo z egipčanskimi vojaškimi strokovnjaki, so se v Kremlju doslej izogibali končni odločitvi.

Andreotti sestavlja italijansko vlado

NA LEVO OD DESNE

Po nenadnem odstopu italijanskega ministrskega predsednika Rumorja pretekli teden, je bila Italija znova pogreznjena v resno vladno krizo.

Socialistični državni predsednik Saragat je tokrat imel srečo in je hitro našel novega predsedniškega kandidata. Giulio Andreotti, 51-letni krščanski demokrat, je prevzel mandat za sestavo nove vlade in se takoj vrnil na delo.

Do rred kratkim je bil Andreotti v Italiji znan kot eden od italijanskih najbolj k Cerkvi nagnjenih politikov. Ima tesne zveze z nekaterimi kardinali ter je bil tudi eden od naj-

odnočnejših nasprotnikov uzakonjenja ločitve zakona. V letih 1959 do 1966 je bil v italijanskih vladah obrambni minister ter je odločen zagovornik Atlantske obrambne skupnosti (NATO).

Že leta 1947 je komaj 28 let star postal minister ter je v raznih italijanskih vladah vodil notranje, finančno, obrambno in industrijsko ministrstvo.

V zadnjih mesecih pa se je Andreotti iznenada obrnil proti levi, vsled česar mu je Saragat poveril sestavo nove vlade, ker upa, da bo za socialiste eden najsprejemljivejših krščansko-demokratskih predsedniških kandidatov.

Avstrijsko ustavno sodišče razveljavilo volitve

Redek slučaj v Zahodni Evropi

Avstrijsko ustavno sodišče je sklenilo, da je treba v treh dunajskih volilnih enotah ponoviti parlamentarne volitve, ki so bile 1. marca letos. To je sklenilo ustavno sodišče 25. junija t. l., potem ko se je pritožila svobodnjaška stranka, da seznema poslancev, ki so je rredložila Nacionalno demokratsko stranka, ni podpisalo 200 volivcev, kot bi bilo potrebno.

Ponovitev volitev bo verjetno 27. septembra ali 4. oktobra letos.

Ta odločitev ustavnega sodišča je povzročila precejšnjo zmedo. Z njegovim sklepom je razveljavljenih 16 sedežev poslancev, ki so bili izvoljeni 1. marca. Razmerje sil v državnem zboru sedaj ni več 81:79:5 (socialisti, krščanski demokrati, svobodnjaki), ampak 72:72:5. Vse tri avstr. stranke so se

nem sožitju mogoče doseči vsesranksno pravično rešitev. Izolirati ekstremistične skupine ene in druge strani, ki prevečkrat zasledljeno in fanatično iščejo nasilja, ter oboji, katoličani in protestantje, ki so vendar bratje v Kristusu, iskati izhoda iz sedanjega položaja do pravičnejših dni.

obvezale, da do novih volitev ne bodo izkoriščale nastalega položaja.

Medtem ko so socialisti mnenja, da bodo obdržali doseganje število mandator, izražajo v Ljudski stranki bojazen, da bi mogli Svobodnjaki dobiti še enega poslanca več v škodo Ljudske stranke; razmerje bi bilo potem 81:78:6.

Stalinu so odkrili spomenik V MOSKVI REHABILITIRAJO DIKTATORJA

Pred kratkim so v Moskvi odkrili Stalinov kip, izklesan iz sivga kamna, leseno ograjo okoli njegovega groba ob kremeljskem zidu pa so istočasno podrl.

Stalinov kip stoji ob poti iz Leninevega mavzoleja, kjer je sovjetski diktator nekoč počival v krsti poleg Lenina, krvavega ustanovitelja sovjetske države.

Odkritje spomenika bivšemu sovjetskemu diktatorju ob njegovem grobu opazovalci smatrajo za nov simptom močnega gibanja v sovjetskih partijskih vrstah za Stalinovo rehabilitacijo. Stalin je bil šef sovjetske KP od

1921 do svoje smrti 1953, ko so njegovo balzamirano truplo položili v krsti poleg Leninevega balzamiranega trupla v mavzoleju.

V mavzoleju iz rdečega granita je Stalin ostal skoraj devet let, dasi ga je Hruščev že leta 1956, komaj tri leta po njegovi smrti, obtožil krvavih čistk in terorja, zlasti nad sovjetskimi komunisti.

Krsto s Stalinovim truplom so odstranili iz mavzoleja šele po znanem 22. kongresu sovjetske KP leta 1961 ter jo zakopali v grob za mavzolejem, poleg grobov drugih vodilnih sovjetskih mogotcev.

Congreso de terroristas

Desde que hace ya 11 años Fidel Castro tomara el poder en Cuba, numerosos movimientos de guerrilla comunista han surgido en América latina. Pero en los últimos tiempos estos grupos subversivos han sufrido serios reveses, hallándose en gran parte en una época de decadencia.

Para cambiar este estado de cosas, los distintos movimientos han tomado la decisión de organizar y coordinar su acción en el campo de la guerrilla urbana y a nivel continental. Para ello están organizando una reunión continental secreta, a realizarse en La Paz, capital de Bolivia.

Las organizaciones que estarán representadas, entre otras, son: "Los Tupamaros" de Uruguay; "Frente de Liberación" de Argentina; "Vanguardia Popular" y "Movimiento Marighela" de Brasil; "Fuerzas Rebeldes" de Guatemala, y diversos movimientos del Ecuador, Colombia, México, Bolivia, Perú, Venezuela y República Dominicana.

Ante estos aprestos subversivos es necesario que también los gobiernos democráticos organicen su acción a nivel continental, para impedir el trabajo destructivo de las guerrillas y garantizar la libertad de sus pueblos.

Kongres teroristov

Odkar je pred 11 leti Fidel Castro prišel na oblast na Kubi, se je v latinski Ameriki pojavilo večje število komunističnih gveril. A te prevratne skupine so v zadnjem času doživlele resne poraze in se sedaj nahajajo v propadanju.

Da bi spremenila tako stanje, so različna gibanja sklenila organizirati in koordinirati akcijo na področju mestne gverile in sicer po vsem kontinentu. V ta namen organizirajo tajni kontinentalni kongres, ki naj bi se vršil v La Paz, glavnem mestu Bolivije.

Tam bodo prisotne delegacije raznih gverilskih organizacij, kot npr. urugvajski „Tupamaros“, argentinska „Osvobodilna Fronta“, brazilska „Ljudska avantgarda“ in „Gibanje Marighele“, gvatemalske „Uporne oborožene sile“, in različna gibanja iz Ekvadorja, Kolumbije, Mehike, Bolivije, Peruja, Venezuele in Dominikanske republike.

Spričo teh prevratnih namenov morajo tudi demokratične vlade organizirati svojo akcijo celinskega obsega, da s tem preprečijo razdiralno delo gverile in svojim narodom zagotovijo svobodo.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

ODKRITE IN ZAKRITE MREŽE

Argentinska javnost te dni posveča največ pozornosti policijskim raziskavanjem, ki so v zvezi s prevratno skupino, ki je 1. t. m. napadla kordobsko naselbino La Calera. Izkazalo se je namreč, da je skupina, ki je izvršila napad, tesno povezana z buenosajreškimi prevratnimi elementi.

Težko je v skrajšani obliki podati potek dogodkov, a skušali jih bomo orisati vsaj v glavnih potezah. Na podlagi podatkov, ki jih je policija dobila od dveh zajetih teroristov (glej prejšnjo številko), je prišla na sled še drugim članom prevratne mreže. Takoj se je spravila na delo, ter v barrio Los Naranjos prišla dva od glavnih kordobskih vodij. To sta Emilio Maza ter Ignacio Velez. Ker sta se branila z brzostrelkami v roki, je policija odgovorila na isti način. Maza je na posledicah ran umrl v sredo 8. Velez pa je že izven nevarnosti, a še vedno v bolnišnici. V hiši v Los Naranjos so varnostni organi našli kartoteko 167 članov prevratne mreže (kartoteka je bila šifrirana), pa tudi mailer list (prošnja za dovoljenje vožnje avtomobila na policijski postaji 49. v Villa Urquiza. Buenos Aires), ki je policijo končno pripeljal na sled ugrabiteljev generala Aramburja. Tako sta bila med drugimi zaprti Carlos Alberto Maguid in njegova svačinja Nora Nérida Aróstito. ki sta priznala dejansko sodelovanje pri pripravih za ugrabitev bivšega predsednika. Maguid na je tudi razkril ostale udeležence te storitve. Ti so policiji pred nosom ušli, a jih vztrajno iščejo. So Fernando Luis Abel Medina, študent 23 let, ki je bil pred kratkim na Kubi, kjer je sledil neznemu tečaju za mestno gverilo, Maguidova

žena Esther Norma Arrostito, 30 let, učiteljica (tudi bila na Kubi) ter Eduardo Firmenich. Ta skupina je izvršila že več napadov na policijske in bančne ustanove, ter končno ugrabila Aramburja. Ugrabitev sta izvršila v vojaških uniformah umrli Maza in pobežli Abel Medina. V celotno zadevo pa sta baje zapletena tudi dva duhovnika (eden rojen v Berlinu z argentinskimi državljanstvom, drugi pa Alžirec, ki je že bil član alžirske tajne vojske).

Odkritje mreže je policiji omogočilo tudi razjasnitev številnih napadov na vojaške postojanke. V hiši, kjer so prevratniki stanovali, je policija dobila neverjetne količine vsevrstnega orožja in eksplozivov. A delo še ni končano. Sled za ugrabljenim bivšim predsednikom se je zopet neke izgubila. Neodkrito je tudi ostalo vprašanje, kdo v ozadju suče niti celotne zarote; kajti ujeti člani mreže so le lutke, idealistična koristna budala, ki jih skrito vodstvo izkorišča. Tudi krinka peronizma, ki si jo te skupine nadevlejo, je le pesek v oči narodu, da bi prikrili svoje prave namene. Odkritje teh in njih onesposobitev bo edino lahko vrnila mir, ki ga narod potrebuje za resno in pozitivno delo v prid skupni blaginji.

IZ TEDNA V TEDEN

Willy Brandt je obiskal papeža Pavla VI. Razgovarjala sta se tudi o problemih odnosov med Zahodno-Vzhodno Evropo.

RA II je minulo nedeljo srečno priplul do otočja Barbados. Ladica, grajena iz papirusa, kakor so jih gradili stari Egipčani, je pred več tedni odplula, prepuščena morskim tokovom, iz Maroka na afriški atlantski obali, proti zahodu čez Atlantski ocean. Norvežan Heverdahl je hotel dokazati, da so v davčni že Egipčani lahko pripluli na ameriško obalo.

Nizozemski kardinal Alfrink je prišel v Vatikan na razgovor s papežem Pavlom VI. o celibatu. Alfrink in osem drugih nizozemskih škofov so zagovarjali odpravo celibata za gotove sluščje. Po avdienci pri Pavlu VI. se je Alfrink vrnil na Nizozemsko s poročanjem, da je celibat nujna disciplina, v katoliški Cerkvi.

Melvin Laird, ameriški obrambni minister, je izjavil, da bo umik ameriške vojske iz Južnega Vietnama v kratkem še hitrejši in da bo del ameriške vojske odšel tudi iz Koreje do sredine prihodnjega leta.

Strah pred Cerkvijo

PRETI NOVO PREGANJANJE

Slovenski komunisti so spet bili plat zvona. Doje se, da bi katoliška Cerkev prevzela vlogo družbenega usmerjevalca in oblikovalca, kajti partija je s svojimi organizacijami na vzgojnem in prosvetnem polju odpovedala. O Cerkvij in njeni dejavnosti so se pogovarjali v izvršnem odboru republiške konference Socijalistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) 30. junija ter prišli do teh zaključkov:

Vedno več je v zadnjih časih primerov, kjer se jasno kaže, da se Cerkev ne drži samo svoje verske dejavnosti, ampak se skuša posredno in celo neposredno uveljaviti na raznih področjih družbeno-političnega življenja. Cerkev vedno močnejše širi svojo izvenversko dejavnost, zlasti med mladino, pritiska na starše in družino, obravnava — s tem se vtika v politiko — v svojem verskem tisku družbeno-politična vprašanja, postavlja neutemeljene zahteve do šol, tiska in radiotelevizije. Velik

očitek je vključevanje izrazitih nasprotnikov socializma v laični apostolat; dalje ji očitajo, da organiziranje laikov kot posebnih družbenih skupin, ustanavljanje lastnih katoliških ustanov na področju javnega in družbenega življenja, oznanjanje krščanske družbeno-politične, gospodarske in moralne doktrine kot edine alternative za ureditev življenja, niso v skladu s predpisi o delovanju Cerkev. In ne najmanjši očitek je, da ima Cerkev neprekinjeno povezavo s slovensko politično emigracijo.

Po teh zaključkih je Izvršni odbor SZDL prišel do „spoznanja“, da se to ne sme več dogajati pa tudi se ne sme takih pojavov dopuščati, ker bi to pomenilo „politizacijo“ Cerkev, ki bi se sprevrgla v odkrito „klerikalno dejavnost“. Zato smatra SZDL, da se je treba „spoprijeti“ s takšnimi težnjami že ob vsakem primeru in na konkretnem kraju, da se ne bi to razraslo v splošen politični problem.

Žrtev ideološkega fanatizma

KOMUNISTI PONOVO NAPADAJO VELIKONJO

Pod tem naslovom je ljubljansko Delo nastopilo proti spominjanju obletnice smrti pisatelja Nartea Velikonje, ki so ga komunisti obsodili na smrt. Tržaški radio se je namreč spomnil obletnice smrti tega slovenskega pisatelja z Goriškega, kar je čisto gotovo pravilno, kajti njegovo ime je častno vpisano v zgodovino slovenskega pripovedništva, poleg tega pa še bolj častno v zgodovino slovenskega katolištva kot njega odlični pričevavec. Ljubljanskemu Delu pa je Velikonja seveda samo „zloglasni belogardistični publicist, ki se je z vsem žolcem bočil na strani okupatorja ter zlasti umazano in podlo pisal o partizanskih materah“... Njemu je V. „izdajalec, ki bi bil po pravici obsodjen tudi ob vsakem času in drugem kraju, kjer ne bi vladal ideološki fanatizem in stalinizem, in kar je odobraval tedaj prav vsa slovenska javnost...“

Ravno nasprotno: nikjer v svetu, kjer ne bi vladal stalinizem, ampak demokracija, bi tak publicist ne prišel niti pred sodišče, kaj šele da bi bil obsodjen na smrt. In to na ironično-smešnem sodišču „za obrambo narodne časti“. Kdo je komuniste postavil za sodnike, da sodijo o „narodni časti“, ko naroda načelno niti ne priznavajo kot marksistično-leninistični internacionalisti! Saj je ta doktrina celo vodila Lenina samega, da je narodno rusko ime brisal iz naslova nove komunistične države! Brigala ga ni Rusija! In kaj je brigala Georgijka Stalina, da je pobil milijone državljanov in vendar se nismo brali, da bi se pregrešil „zoper narodno čast“. Ostali svet pa ve, da je „stalinizem“ — To se pravi: v komunističnem tisku. Ves legaliziran zločin največje vrste, tistih ljudi, ki jih je že Dostojevskij imenoval „obsedene od hudiča“ (Besil). In to so najbolj sfanatizirani ljudje in kot žrtev takih je padel Velikonja zato, ker je vedno in rovesed deloval v imenu svojih dveh največjih prepričanj: za Boga in proti zločinu! Kot da krščanski človek

Na pet načinov si lahko vzameš življenje

Geografski „študent“ spet biča Titov režim

Geografska študentska revija „Študent“, ki je lansko leto objavila risbe z vešali in drugim mučilnim orodjem (faksimile je bil objavljen tudi v našem listu), in čigar tedanji uredniški odbor je bil vsled tega razpuščen, je spet začela izhajati. Titova partija je seveda v novo uredništvo revije postavila smeo zveste partije.

Revija je ob priliki letošnjih prvomajskih praznov ponatisnila nekatere stavke iz „Svobodne besede“ (Slobodna reč) z dne 30. aprila 1922, ki jo je takrat urejeval Moša Pijade. Naslov zadnjega članka je bil: „Maj jugoslovanskega proletariata“ in v njem, poleg drugega, stoji:

„Vlada beli teror. Z njim gospodarska kriza postaja vedno globlja in ne-rešljiva. Draginja nezadržno raste; denar izgublja vrednost, občinski davki naraščajo in so vedno težji, brezposelnost raste, plače se nižajo v odnosu do cen življenjskih potrebščin, delovni čas se podaljšuje in v nekaterih pokrajinah in poklicih ljudje prenašajo najbolj črno revščino, prav tako kakor evropski proletariati v začetku minulega stoletja.“

Nekdo je ob rob tega pisanja pripisal: „Ali je danes za delovnega človeka v naši državi kaj boljše?“

Da je danes delavec v Jugoslaviji ali brez dela ali pa dela za bomo plačo, da samo životari, o tem pričajo stotisoči mladih ljudi na delu v zahodnih evropskih državah. V zvezi s tem dejstvom je ista številka „Študenta“, kljub temu, da jo ureja režimski uredniški odbor, prinesla značilno pesem nekega Milana Markovića, pod naslovom:

Na pet načinov si lahko vzameš življenje

Pesem se glasi v originalu:

Težak je ovaj život, družje razmišlja škot, dok čeka da se obesi neko drugi pa da iskoristi isto uže.

Amerikanac, onet, ne može sam da izabere mesto smrti svoje: njega šalju u Vijetnam.

Francuz se oprsti od svojih dama zakopča zadovoljan pantalone i umre sa osmehom na usnama.

Irac proveri je li čvrsta veza pomoli se Bogu i obesi Engleza.

A naš čovek voli smrt junačku i kada mu više do života nije oprosti se od bližnjih svojih i ode na rad u Nemačku.

Mislimo, da so gornje vrstice same po sebi dovolj zgovorne, in ni potreba našega komentarja.

in njegove smrti, ki jo je povzročil ideološki fanatizem slovenskega stalinizma in ki jo danes slovenski komunizem na „svoji poti v demokratični socializem“ še vedno prav tako odločno brani in zagovarja. V 25 letih se ni spremenil.

V tesnem prostoru med stenami, kjer poteka življenje družbene Cerkev, ki ji pravimo družina, predstavljata oče in mati naraven vzor za otroke, pa tudi drug za drugega. Kadar ta vpliv izgine, je družine konec.

José Ortega y Gasset, España invertebrada, II, 5

Goriška in Primorska

Koncert pevskih zborov v Gorici

Zveza slovenske katoliške prosvete je priredila v nedeljo, 21. junija v katoliškem domu koncert narodnih in umetniških pesmi. Nastopila sta mešani zbor „L. Bratuž“, ki ga vodi prof. Stanko Jerič, in moški zbor „M. Filej“, ki ga vodi g. Stanko Klanjšček. Koncert so peveci obeh zborov poklonili spominu svojega nepozabnega prijatelja in zvestega pevca Petra Špacapan. Po uvodnih besedah predsednika Zveze dr. Humarja se je razvil spored.

Prvi del programa je bil posvečen polifoniji. Moški zbor se je predstavil s štirimi skladbami: Ecce quomodo moritur iustus (Gallus), Adorna talamum tuum (Asola), Ave verum (Mozart) ter Večerni ave (Foerster). Mešani zbor je tudi nastopil s štirimi skladbami: Cui dolus est gratus ter Difusa est gratia (Gallus), At te Domini levavi animam meam (Scarlati) in Praecatus est Moyses (Čermohorski).

Drugi del sporeda je obsegal slovenske umetne in narodne pesmi. Prvih pet je zapel mešani zbor in sicer Maličev Mrak, Adamičovo Večerno pesem in Ravnikovo Poljsko pesem, nato pa še dve narodni: v Kogojevi priredbi Stoji, stoji mi polje in v Pahorjevi priredbi Pa se sliši. Sledil je nastop moškega zbora: Manička (P. Jerič), Imel sem ptičico (Lipar), Mojim rožicam (Filej), Goriška zdravica (A. Vodopivec) ter narodna Bratci veseli vsi (v Vrabčevi priredbi).

Koncert je v glavnem zelo lepo uspel. Poslušavci so oba zbora nagradili z navdušenimi aplavzi.

KOROŠKA

Zadeva gradnje slovenske gimnazije. Nedavno je imela na Gradiščanskem svoj letni kongres Federalistična unija evropskih manjšin. Na kongresu so sklenili poslati avstrijski vladi resolucijo z zahtevo o čimprejšnji zgraditvi poslopja za slovensko gimnazijo v Celovcu. Pismo so poslali avstrijskemu premierju Kreiskemu, ministru za prosveto in ministru za gradnjo.

Koroški Znanstveni institut. Na pobudo graškega univerzitetnega asistenta dr. Erika Prunca, profesorja Janka Zerzerja iz Celovca in univerzitetnega lektorja dr. Pavla Zdovca z Dunaja se je zbralo 27. junija 20 koroških slovenskih intelektualcev v Celovcu, kjer so se menili o možnosti ustanovitve Znanstvenega instituta. Na sestanku so poverili omenjenim trem, naj nadaljujejo s preučevanjem in pripravi za ustanovitev tega instituta.

Slovenska filharmonija v Osojah. Društvo glasbeni forum Osojsko jezero je priredilo v osojski samostanski cerkvi Beethovenove slavnosti od 3. do 5. julija. Istočasno bodo počastili prvo ob-

Tabor na Repentabru. Slovenska prosveta iz Trsta, ki že vsa povojna leta vabi na ta zgodovinski kraj na praznike slovenske besede, pesmi in igre, je letos posvetila 25-letnici zrušenja fašizma in nacizma. K sodelovanju je povabila goriško katoliško prosveto, Ljudsko gibanje v Trstu, Gorici in Kanalski dolini, Slovence iz Benečije, prišli pa so na tabor tudi Koroški Slovenci in iz Slovenije. Tabor je bil 28. junija.

Zborovanje je vodil akademik Franko Žerjal, ki je pozdravil vse navzoče in posebej še predstavnike Slovencev izvoljene na listah Slovenske skupnosti in Slovenske demokratske zveze pri nedavnih volitvah, predstavnik koroških Slovencev, predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Reginalda Vošpernika, predstavnike Slovencev iz Benečije in Kanalske doline. Program letošnjega Tabora je bil sestavljen iz nastopov godalnih skupin in koncertov pevskih zborov Goriške, Primorske, Benečije in z zbora iz Postojne ter deklaracij; spominski govor pa je imel pisatelj prof. Alojz Rebula. V svojem govoru je prof. Rebula zajel vse povojne problematiko slovenskega naroda na Primorskem, ki je iz stopnje enakopravnosti pod zavezniški zdrnil na stopnjo manjšine, ki se mora veseliti že samo napisu, ki pelje v čisto slovensko vas. Poudaril pa je, da noče sejati obupa, ker veruje kljub vsemu v moč in zdravje slovenskega naroda, ki je moral prehoditi v zgodovini že toliko strmih in trdih potih na svojo Kalvarijo.

letnico smrti pianista Wilhelma Backhausa, ki mu je na svojem koncertu v samostanu postalo slabo in je nato umrl v beljaški bolnici. Zadnji dan, 5. julija je pod taktirko dirigenta milanške Scale Piera Bellugia nastopila Slovenska filharmonija z naslednjimi Beethovenovimi deli: s šesto pastoralno simfonijo, z Leonorino uverturo št. 3 in s Klavirskim koncertom št. 5. Pastoralno simfonijo so vključili na program na željo ljubljanske Slovenske filharmonije, ker je ravno to simfonijo Beethoven posvetil ljubljanski filharmoniji.

Smrt vikarja Kadrasa. Generalni vikar krške škofije dr. Jožef Kadrass, ki bo koroškim Slovincem ostal dolgo v spominu posebno glede odredb o pouku verouka, je umrl 24. junija, pokopali pa so ga 26. junija v kanoniški grobnici celovške stolnice.

Novomašniki krške škofije. Škof Keestner je 28. junija posvetil 5 novomašnikov krške škofije; med njimi je bil tudi Slovenec Hanzelj Dersula iz št. Petra pri št. Jakobu v Rožu.

Roman Rus:

Rim, 1. julija 1970

Namesto spominskega članka ob 25-letnici

Te dni smo brali v našem tisku v tujini mnogo člankov, v katerih so pisci za 25 letnico našega zdomstva osvetljevali dogajanja v naši domovini pred in med drugo svetovno vojno in po njej in se spominjali nedolžnih žrtev državljanske vojne, zlasti vseh naših vrtnjenih, od Kajnovce roke pobitih domobrancev.

Vsi smo za hip obstali. Vrnili smo se v spominu nazaj v tiste bridke dni, iskali znane obraze in videli vrzeli, ki jih je napravil čas: mnogo naših dragih ni več med nami; mnogo naših vodnikov je omahnilo v smrt.

Petindvajset let je dolga doba. Kako nas je oblikovala? Smo ostali zvesti svoji veri, slovenski besedi, prijateljstvu, bratstvu, dobroti, edinosti in vsem vrednotam naroda, iz katerega smo izšli? Smo ostali zvesti vsému, kar nas je tako močno povezovalo doma in kar smo nesli s seboj v duši in srcu, ko smo odhajali v tujino? Ali smo še takšni, kot smo bili pred 25. leti: prepričani v pravilnost naše izbire, trdni in neomahljivi, ali pa smo postali otopeli, dvomljivi, popustljivi, predanci in izdajalci tistih, ki so se žrtvovali, da smo mi mogli živeti?

Življenje, ki mu sledimo doma in v tujini, nam daje na ta vprašanja po 25 letih dokaj jasen, čeprav grenak odgovor.

Ne da bi se v naši izbiri zmotili. Tudi pokoncilski doba nam vedno znova poudarja, da smo imeli in da imamo prav. Vatikanska diplomacija je samo en oddelek v Vatikanskem tajništvu in to ne najvažnejši. Razna imenovanja na visoki in najvišji mosta v Cerkvij, izjave cerkvene učeniške službe, ki zapirajo vrata v zmotna tolmačenja dialoga in koncila, odločna odklonitev zahtev Cirilmetodičev s strani vodstva slovenske cerkvene hierarhije, kar je imelo za posledico prepoved javne proslave obletnice slovenske teološke fakultete v Ljubljani, sama priznanja komunistov, da so zgrešili pot, vse to bi nas moralo potrjevati in opogumljati.

Pa ni tako. Mnogi so klonili in se povezali s komunisti doma in na tujem. Pozabili so na ideale, za katere so nekoč živeli. Utonili so v materializmu in v zmotah nove dobe. Izgubili smo jih za vselej. Ne poznamo pa tajen njihovega srca, ne njihovih preskušanj; zato jim ne smemo biti sodniki.

Spet drugi so brez hrbtenice. Kruh v tujini je grenak in ni ga lahko zaslužiti. Lažje je vohuniti, sedeti v brezdelju, se prodati in gledati za izloženim oknom, v katerem je reklama za kak obrat ali podjetje, ali pa ni nič, le iz rok lastnikov se sipljejo stotisoči, cena za slovensko, po Judežu izdano kri.

Tretji, ki niso nikoli imeli izklesane značaja, ki so šli na tuje brez prepričanja, zgoli zato, ker so šli drugi intelektualci, duhovniki ali ne, so padli brez plačila. Kozarček slivovke na uradnem sprejemu na jugoslovanskem konzulatu, cigareta iz konzulovih rok, dovoljenje za obisk domovine in že so bili in so na njihovi strani.

Toda tudi tu ne smemo soditi na slepo. Nešteto jih je, ki morajo na konzulat, čeprav so bili prej in so kasneje na naši strani. Sem moramo šteti vse, ki prihajajo iz domovine in se vračajo tja, vse, ki se žele vrniti, vse, ki morajo urejati osebna vprašanja z oblastmi, vse, ki jih veže služba in podobne. Tisti, ki ne spadajo v to skupino izjem, pa se sami zavedajo, da so slabši, katerim pošten človek ne more dati zaupanja ne vere, zato glasno kriče, kako so pravoverni, da se samo ravna po naukih nove dobe (dialog!), mi pa da smo zastareli, odmrle veje.

In vendar je tudi v novi dobi za vsak razgovor in za vsako skupno delo

potrebna poštenost in iskrenost, ki pri komunistih nista mogoči. Vseeno je kakšno pot ubirajo, vsaka konča v brezboštvo, v materializem, v uničenje narodnih vrednot, v nasilju. Dialog je zanje lisjakova limanica.

Zato nam je dvakrat bridko, ko gledamo te naše zaslepljene slabiče, ko se hodijo klanjat in poljubljat roke, ki so v blaznem zverinstvu počasi z nožem iztikale oči Grozdetu, ki so z živalsko naslodo ubijale brezmočne idejne nasprotnike in uničevale mlada življenja v plamenih.

Peter je bil preprost ribič; toda ko je izdal najboljšega Prijatelja, „je šel ven in se bridko razjokal.“ Nikoli več ni storil podobnega greha. Nasprotno: raje se je dal križati, samo da je ostal zvest do konca.

Kar posebej poudarja nova doba, da nam je namreč naš bližnji naš brat, najsi je kdorkoli in najsi dela karkoli, Slovenci že od davna vemo in se vedno po tem ravnamo. Je v našem značaju, da smo dobri, preveč dobri, da hitro pozabljamo in odpustimo. Nikoli nismo odklanjali poštenega in iskrenega razgovora, nikoli odtegovali rok, tudi zločinu ne, če je priznal svoj greh in iskreno prosil odpustanja. Pri tem pa nikoli ne pozabimo: doma so komunistični oblastniki ločili Cerkev od drža-

ve; zato mora slovenska katoliška hierarhija iskati z razgovori poti za odstranjanje ovir za svoje delovanje in življenje. V tujini pa moramo to ločitev izvesti mi! Ne spuščajmo se z onimi, ki prihajajo razbijati našo edinost v tujini, v kakršni koli nepotreben stik.

Za zaključek naj omenim še skupino Slovencev v tujini, ki dajejo sode o vsem in o vseh, četudi so te sode krivične, zmotne in napravljene iz izmišljenih predpostavk. Pri tem ne mislimo na nobeno organizirano skupino. Nihče ni proti objektivni kritiki in stvarni polemiki, ki pojasni dvomoma in ustvari stvarno osnovo za pozitivno delo.

Ta skupina je posebej razdiralna prav zato, ker krivično jemlje čast drugim Slovincem, tudi duhovnikom in s svojimi izpadi proti Slovincem v tujini v imenu umišljenega izključnega protikomunizma ustvarja posredno komunistično propagando.

Napačeni se ne branijo, ker so duhovniki. Zato je naloga drugih slovenskih duhovnikov in nas laikov, da branimo vsakogar, posebej še duhovnike pred krivičnimi napadi.

Naj bo to — poleg zvestobe idealom zaradi katerih smo šli v svet, eden naših sklepov ob 25-letnici našega zdomstva.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA. — Nagrade mesta Ljubljane — župančičeve nagrade — so prejeli za svoje dosežke Lutkovno gledališče Dravljje, pisatelj Peter Božič za roman „Na robu zemlje“, arhitekta ing. Svetozar Križar in ing. Jože Kregar za preureditev priličja hotela Slon, akademski slikar Štefan Planinc in pianistka Dubravka Tomšič-Srebotnjakova.

MARIBOR. — V umetnostni galeriji so 12. junija odprli razstavo del Richarda Jakopiča. Razstavili so 18 olj in veliko število risb. Razstava je bila odprta do 26. junija. S to razstavo je Umetnostna galerija počastila spomin slikarja Jakopiča, obenem pa opozorila Mariborčane na veliko retrospektivno razstavo Jakopičevih del, ki bo v kratkem v ljubljanski Moderni galeriji.

LJUBLJANA. — Profesor dr. Anton Grad, predsojnik romanske katedre na ljubljanski univerzi, je sestavil špansko-slovenski slovar. Slovar je izdala Državna založba Slovenije, ima 1005 strani ter poleg mnogih frazeoloških izrazov upošteva v precejšnji meri tudi amerikanizme. V uvodu je avtor napisal, „da je prav, da Slovenci dobimo svoj prvi večji špansko-slovenski slovar, ne samo da bi nam posredoval kulturno bogastvo španije, temveč tudi zato, ker se ta važni in najbolj razširjeni romanski jezik govori na ogromnem ozemlju Srednje in skoro vse Južne Amerike, ki ji je nedvomno namenjena velika bodočnost“.

MURSKA SOBOTA. — Madžarski pevski zbor iz Koszege je na povabilo soboškega pevskega zbora vrnil obisk. Soboški pevci so v Koszegu navdušili poslušalstvo, ki je do zadnjega napolnilo dvorano. V Murški Soboti pa so madžarski pevci peli le iz vrljudnosti, ker je bila dvorana skoro popolnoma prazna. Za koncert, ki ga je imel radijski kvintet iz Ljubljane v grajski dvorani pokrajinskega muzeja, so uslužbenci muzeja po cestah ponujali vstopnice. Brezplačno; za slučaja, da dvorana ne bi bila prazna.

LJUBLJANA. — Spor med ljubljansko veleblagovnico Mercator in beograjsko občino je prišel pred vrhovno sodišče. Beograjsko podjetje Prostor za projektiranje in študije je pred tremi leti prosilo za lokacijsko dovoljenje za veleblagovnico v Novem Beogradu. Ker se po treh natečajih ni javilo nobeno beograjsko podjetje, je Prostor kot edini zainteresirani dobil lokacijo. Investitorsko ponudbo Mercatorja je Prostor sprejel šele, ko so odklonila to vsa beograjska podjetja. Po dveh letih od izdaje odloka in po šestmesečnem odlaganju izdaje gradbenega dovoljenja, je sedaj občina razveljavila odlok oddelka za gospodarstvo in finance svoje skupščine, češ da ni bil za to pristojen. Prostor in ljubljanski Mercator sta vložila tožbo, ker imata pač zaradi odloka beograjske občine ogromno škodo. Mercatorjeva veleblagovnica bi imela v Novem Beogradu 600 nameščenecv in je del osebja podjetja poslalo na šolanje v Švico.

KOPER. — Koperska tovarna Iplas, ki izdeluje emulzije in lepila, se dogovarja s nemškim koncernom Hoechst o postavitvi nove tovarne. Ta tovarna naj bi izdelala 15.000 ton emulzije na leto. Nemški kapital bi bil udeležen s 49%. Predstavniki obeh strank so pripravili tri osnutke pogodb: o izgradnji in iz-

korišcanju tovarne emulzij, pogodbo o licenci in o koprodukciji za dobo, ko bo nova tovarna v izgradnji. Za to prehodno dobo bi Hoechst v šestih mesecih vgradila naprave v Iplasu, s katerimi bi skoraj podvojili sedanjo produkcijo emulzij. Novo tovarno pa bi zgradili v poldrugem letu, po podpisu pogodbe o sodelovanju, v Ankaranu.

LJUBLJANA. — Ljubljanske mlekarne so se združile z novosadsko mlekarno in so postale s pripojitvijo novega obrata drugo podjetje v Jugoslaviji. Pred njimi so samo Zagrebske mlekarne, ki letno predelajo 104 milijonov litrov mleka. Ljubljanske mlekarne s novosadskim partnerjem pa imajo zmogljivost 96 milijonov litrov.

CELJE. — Na cesti Celje—Maribor so take luknje, da so popolnoma brez pomena omejitve hitrosti skozi naselja. V Delu z dne 2. junija pišejo, da na tem odseku sploh ni mogoče hitreje voziti kot 40 km na uro, kvečjemu s tankom da bi bilo mogoče hitreje voziti.

LJUBLJANA. — V Sloveniji so stanarine zamrznjene do konca tega leta. Sedaj preučujejo, kako rešiti vprašanje, ki bo nastalo zaradi zvišanja stanarin. Nameravajo uvesti subvencije, ki naj bi jih dobile družine z nizkimi osebnimi dohodki iz solidarnostnih občinskih fondov, ki jih bodo ustanovili v ta namen. Čuti je bilo tudi glasove, da se le počasi lotéjajo teh problemov, ker so zamrznjene stanarine v prid predvsem imovitim slojem. Pri tem nastane vprašanje, kdo so ti „imovitejši sloji“.

NOVO MESTO. — Novomeški gimnazija se že pripravlja na proslavo 225 letnice ustanovitve, ki bo prihodnje leto. Za to priliko bo ta najstarejša dolenjska srednja šola izdala poseben Zbornik, v katerem bodo temeljito obdelana zgodovina šole in hkrati tudi vsa dogajanja, ki so se v gimnaziji porodila ali se preko nje ponesla na najširšo javnost.

LJUBLJANA. — Rektor ljubljanske univerze dr. M. Gruden je 10. junija slovesno izročil doktorske listine novim doktorjem znanosti te univerze. Jerko Bežič je postal dr. muzikoloških znanosti, Blaženka Despot je dr. filozofskih znanosti, Jože Koropec dr. zgodovinskih znanosti, Marija Čarman-Kržan dr. kemijskih znanosti, Slavko Rakovec dr. znanosti s področja kirurgije, Jože Satler dr. znanosti s področja interne medicine, Boža Serneck-Logar dr. znanosti s področja pediatrije. Ludvik Tabor dr. znanosti s področja rentgenologije in Franc Magušar dr. agronomskih znanosti.

LJUBLJANA. — Z novim šolskim letom bo v Sloveniji okrog 200 osnovnih in srednjih šol uvedlo petdnevni teden, ena tretjina šol, pa bo še vedno imela pouk tudi ob sobotah. V letošnjem šolskem letu je petdnevni teden s prostro soboto imelo 70 osnovnih, 3 posebne osnovne šole in tri gimnazije.

Umrli so:

LJUBLJANA. — Vinko Škrjanc; Vinko Brandstetter; Marijoža Končar; Jožefa Zelar r. Zavaršek; Avgust Gabrovec, učitelj; Angela Mahkota; Franc Berlič; p. Metod Valjavec OFM, zlatomašnik.

Osebné novice

Krščeni so bili: V nedeljo 12. junija je bila v Slovenski kapeli krščena Monika Elizabeta Bukovec, hči Ivana Bukovca in ge. Majke roj. Itozani. Botrovala sta Alojzij Mehle ml. in ga. Marija Mehle. Krstil je g. msgr. Anton Orehar.

Isti dan pa je bil v stolni cerkvi v San Justo krščen Anton Mihael Rovani, sin Antona Rovana in ge. Rezke roj. Groznik. Botrovala sta Ančka Belič in Janez Trpin, krstil pa je p. Ciril Petelin.

UMRL JE JOŽE ROME

V Slovenski vasi je spet kosila smrt. Dne 26. junija je nenadoma umrl g. Jože Rome, spoštovan javni delavec in skrbnik oče svoje družine. Prejšnji dan je šel od doma, kakor običajno, v zgodnjih jutranjih urah, ker je delal v stavbinstvu, sorazmerno daleč, v Villa Ballester. Po dveh urah dela mu je postalo slabo, zadela ga je možganska kap. Takoj so ga prepeljali v Polikliniko San Martin, kjer je naslednji dan ob 10. uri dopoldne umrl, ne da bi se zavedel, previden s poslednjimi tolažili sv. vere.

Pokojnik se je rodil 16. oktobra 1912 v Stari vasi pri Grosupljem. V domačem kraju je opravil ljudsko šolo; nato absolviral kmetijsko šolo na Grmu ter združeno in trgovsko šolo v Ljubljani. Društveno delovanje, je razvijal pri Fantovskem odseku v Novem mestu. Služboval je v banovinski trsnici in drevosenci in kot knjigovodja pri Gospodarski zvezi v Ljubljani. Bil je tudi aktiven član Slovenske ljudske stranke. Med revolucijo je zavzel svoje mesto pri narodu in veri zvestem taboru. Bil je častnik Narodne straže v Gorici in Trstu. Povojnica leta je preživel najprej na Koroškem, nato pa na taboriščih v Italiji. Tam se je leta 1946 tudi poročil z go. Ivanko roj. Grehenc. V srečnem zakoncu so se imela rodila trije otroci: Jože, Danilo in Jelka. V Argentino je prišel leta 1948. Najprej je stanoval na Avellanedi, nato pa v Slovenski vasi, kjer je postal eden vodilnih organizacijskih delavcev. V društvu se je najaktivneje udeleževal, dokler se ni zaradi bolezni umaknil. Zgodnja smrt mu je preprečila nadaljnje delo.

Zaradi raznih ovir, so njegovo truplo pripeljali v Slovensko vas šele naslednji dan v poznih večernih urah. Ob njegovem krstju so bili takrat na bolnišnični pogrebu zbrala vsa sorodstva, pomnožena s številni prijatelji in znanci iz drugih predmestij Buenos Airesa, saj je bil pokojnik zelo poznan kot več kot

MARIBOR. — Marija Marčič; Katarina Krapša; Frano Neumüller; Julijana Beranič.

Marija Gulič r. Zlobec, Skopo na Krasu, 83; Avgust Pesjak, Strmec pri Voljniku; Anton Žnidaršič, 78, Fara na Blokah; Ida Pertot r. Hmelak, up. učiteljica, Koper; Silva Bobič r. Binterm, uč. v p., Ruše; Julija Karlovšek r. Webel, učiteljica, Domžale; Pavle Hafner, škofja Loka; Ivanka Švigelj r. Špiček, 83; Vrhnik; Maks Šifer, Vešter; Neža Kodela r. Jančič, 78, Celje; Ivan Bricelj, Kašelj; Franc Suhadnik, Kamnik pod Krimom; Anton Kastelic, Dolenji Logatec; Janez Fink, Lavrica; Karolina Fabjan r. Milavec; Janez Ahlin, Cokava; Roza Klemenak r. Stvarnik, Mozirje; Uršula Erlah r. Kerštain, Rateče; Peter Hvala, Vojsko; Angela Modic r. Brenčič, Cerknica; Marija Miklavčič r. Požar, Postojna; Jože Robič, Bled; Marija Baic r. Pec, Dol. Logatec; Alojz Zupančič, Troščine; Karel Zidanšek, Špitalič; Ing. Rupert Brovet, Novo mesto; Franc Dolenc, Gorenja vas.

petnajstletni odbornik društva Slovenska vas, kjer je bil štiri leta tudi predsednik.

Pogreb je bil v nedeljo 23. junija dopoldne. Vikar cerkve Marije Kraljice rev. Janez Peček CMi je sprejel krsto na križišču blizu cerkve, nakar je ob trupu pokojnika; v cerkvi, v katero je tako rad zanašal, opravil slovesno čino mašo. Vodil je tudi pogreb in opravil pripadajoče molitve, nakar se je v imenu vikarije poslovil od pokojnika ob odprtem grobu. Iskreno se mu je zahvalil za vse dobro, ki ga je izkazal vikariji. V imenu društva Slovenska vas se je nato od g. Romeeta poslovil njegov tajnik Maks Jan. Pevski zbor pod vodstvom g. Ivana Meleta mu je zapel še večno-lepo „Vigred se povrne“.

SLOVENSKA VAS

DOMOBRANSKA PROSLAVA

Za petindvajsetletnico zdomstva je šolska mladina s petjem, glasbo in deklamacijo ob spremljavi skioptičnih slik popeljala starše in prijatelje v Slovenijo in tisti čas.

Ko smo prišli v nedeljo ob štirih popoldne v vaški dom, nas je že pričakovala na odru vsa mladina slovenske šole. Tisti, ki nismo bili točni, smo bili mi. Bog daj, da bi ta zgled potegnil za seboj.

Mladina se je predstavila s svojo himno, nato pa so nas s pesmimi in govornjo besedo povedli v našo domovino, ki jo pozna le iz naših pripovedovanj.

Potem se je mladina umaknila v ozadje dvorane. Pred nas pa je stopila domovina v slikah. Cela vrsta slik iz vseh slovenskih pokrajin, od gorskih vrhov do podzemeljskih črdes, se je vrstila pred nami. Morda nekoliko rehitro, da nismo prepoznali znanih krajev, kot avion prehitro preleti Slovenijo, da se tufec komaj zavé lepote pod seboj, pa je že vse mimo.

Kot pri šolskem pouku, so nato vršili iz zemljepisa v zgodovino. Videli smo slike iz časa okupacije, vaških straž in domobranstva in našega odhoda iz domovine.

Za vse slike so ustvarile primerno razpoloženje glasba, resem in govornje beseda, ki ni bila sneta ne na trak ne na ploščo. Bila so posrečena izvajanja naše mladine, kar je dalo prireditvi tisto toplino, ki je stroj ne more dati.

Za to toploto, za trud in dobro voljo smo učiteljstvu in naši šolski mladini iz vsega srca hvaležni. I. H.

SAN MARTIN

Lina Zana Meti v San Martinu je imela dne 18. junija svoj redni sestanek z zanimivim in skrbno sestavljenim predavanjem prof. Majcna „O zasrbljenosti povprečnega sodobnega človeka“. Po predavanju se je razvil živahen razgovor o mislih, ki jih je

SLOVENC I P O S V E T U

BELGIJA

Slovenska prireditve 1970

Skoraj 400 Slovencev, ki živijo v Belgiji, se je zbralo na letno majsko prireditev, ki je že 17. Bila je v dvorani Familia v Gilly-Haies, Charleroi.

Po pozdravnih besedah predsednika Ivana Kodeha je sledil najprej nastop najmlajših, ki so v narodnih nošah peli slovenske pesmi.

Nato je nastopil pevski zbor Jadran iz Charleroi, ki so vsi v narodnih nošah uprizorili pet slovenskih običajev ob kmečki ohceti: vasovanje, sprejem v fantovsko družino, snubljenje, šarvanje in ohceti. Sledil je nastop moškega zbora, ki je zapel več narodnih.

POPRAVEK

V zadnji številki se je v opis življenja pok. Francea Goloba vrnila napaka. Fomotoma piše, da je pokojnik umrl 2. junija, pravilno pa je: četrtek, 2. julija.

„Slavimo Gospoda“

Za več stoletij nas je Bog blagoslovil z odličnimi glasbeniki in skladatelji — posebno še na cerkvenem področju. Jakob Gallus (Petelin), Gregor Rihar, Andrej Vavken, Anton Foerster, Stanko Premrl, Vinko Vodopivec, to je samo nekaj imen. Med današnjimi cerkvenimi skladatelji se prav gotovo odlikuje msgr. Gregor Zafošnik, organist in pečovodja v maribor. stolnici. Kompoziral je vrsto maš in veliko število pesmi tako cerkvenih kakor svetnih. Njegova zadnja zbirka: „Slavimo Gospoda“ mu daje vso čast in priznanje. Vsebuje 45 cerkvenih pesmi: za cerkvene dobe (advent, božič, post, velika noč, binkošti); evharistične in priložnostne (krst, poroka, pogreb, prvo obhajilo, nova maša, srebrna in zlata maša, blagoslov zvonov, nagrobnje). Večina teh skladb je za 4-glasne mešane zборе, nekaj tudi za ženske zборе in solo. Veliko od teh so mojstrovina polifonije. Meni izredno ugaja „Kraljevo znamenje“ (za post po Slomškovem besedilu — ki se precej razlikuje od pesmi, ki smo jih bili do sedaj navajali); potem „Angeleski zbor“

Vsak teden ena

ZADNJE SONCE

France Balantič

Dočakal zadnji sem nalič svetlobe, poslednjo mlačev zrelih sončnih snopov, razmršeni lasje odmrlih šopov leže v skečnju luči brez vse tesnobe.

Mlakuče senc so vedno ožje, ožje, vse tiše žalost v svetlem srcu plivka, kaj bi z bridkostjo ob slovesu bilka, zdaj pridi, Smrt, odvrget sem orožje!

Pred dvajsetimi leti v „Svobodni Sloveniji“

13. julija 1950. — št. 28

REVOLUCIJA IN REVOLUCIJE

Te dni (14. julija) bo francoski narod spet slavil obletnico svoje revolucije. Sestradini in goli meščani pariških predmestij so 14. julija 1789 napadli na trgu Bastille starodavno francosko ječo in jo zažgali in podrli kot znak konca vladarskega absolutizma...

V oktobru 1917 je boljševisem začel novo dobo štetja s socialistično ali komunistično revolucijo in njena pot je bila bistveno drugačna od one, ki jo je prehodila francoska v vseh svojih izdajah...

Po letu 1945 je ta revolucija pobrala sadove druge svetovne vojne in natresla v srednjevropske države režime, ki se merijo z gorami poklanih žrtev in rekami pretočene krvi. V Rusiji je plačalo njeno zmago v prvih letih po letu 1917 nad pet milijonov ljudi, danes ječi v ruskih taboriščih na prisilnem delu vsaj sedem milijonov sužnjev.

Titova revolucija je stala slovenski narod 170.000 žrtev in to po številkah, ki so jih v Beogradu sami priznali...

Kaker v letu 1789, tako so tudi danes v Evropi množice, ki so stradale in gole. Toda vsakdo ve, da so te tam, kjer vladajo Stalin, Tito in njih tovariši.

sprožil predavatelj. Sledila je kratka komemoracija za padli in prihodnji sestanek na četrtek, 16. julija ob 18.30. Predaval bo dr. Vinko Brumen: Ljubezem v družini. Vse žene in matere iz sanmartinskega okoliša toplo vabimo tudi na to predavanje.

Zbrani so prisostvovali nato nastopu zabavnega ansambla Veseli bratci. Nato pa se je na odru odigrala veseloičra v dveh dejanjih „Župan“, ki jo je uprizoril dramski krožek „France Saleški Finžgar“.

Po končanem kulturnem programu, ki je bil res bogat, je sledila domača zabava, pri kateri je sodeloval Janez Mahovič. Veselo razpoloženje se je nadaljevalo do jutranjih ur.

NEMČIJA

Srečanje v Wernau-u

Württembergški Slovenci so se zbrali v maju na velik shed. Število udeležencev je prekosilo vsako pričakovanje, saj se jih je zbralo kar 700. Pričeli so slavnosti s šmaricami, pri katerih je pel moški zbor Domači zvon.

Program je sledil v moderni mestni dvorani, kjer je zbor pod vodstvom g. Milana Ederja presenetil navzoče s tremi pesmimi. Sledila je prosta zabava, kjer je rojako razveseljeval kvintet Slavček.

Franc Ižanec: Odprti grobovi

V začetku junija — ko smo se spominjali vetrinske tragedije — je Franc Ižanec izdal drugi zvezek svoje knjige Odprti grobovi. Je to odlična knjiga in delo trajne vrednosti, ki zasluži vso pohvalo.

Drugi zvezek je posvečen Beli krajini. Zato mu je avtor dal podnaslov „Bela Krajina joka“. Na prvem mestu so objavljena „Pojasnila in zahvala“, nato pa sledi avtorjevo posvetilo knjige spominu vseh tisočev iz vetrinskega polja, odgnanih v zakol, vseh nedolžnih slovenskih žrtev v letih groze 1941—1945, kakor tudi vseh protikomunističnih žrtev v domovini po maju 1945, ki so padale pod krvavimi rokami komunistične partije, zlasti pa še vsem belokranjskim žrtvam. V nadaljevanju je spiritual dr. Filip Žakelj napisal „Skromne uvodne pripombe“, v katerih pove, da ga je avtor Franc Ižanec prosil, da mu pomaga v hudi stiski, ker bi sicer tako dobra knjiga ne mogla iziti; tej prošnji je dr. Žakelj ugodil in mu po-

magal. Toda glavno delo — obiski pričevavcev in zapisniki z njimi — so izključno delo avtorja.

Prav je storil avtor, da je v uvodu objavil tudi zemljevid Bele Krajine z označbo glavnih krajev, kjer so se odigravali žalostni dogodki komunistične revolucije.

Na nadaljnjih 160 straneh sledijo pričevanja oseb, ki so dogodke, ki so v knjigi popirani, same doživele in ne samo o njih od drugih slišale. Prav v tem je velika dokumentarna vrednost te knjige, da navaja izključno samo to, kar izjavljajo priče. Avtor ni k temu dostavil nobenega svojega komentarja. Saj so te preproste izjave preprostih ljudi bolj močne od vsake razlage.

Ko je izšel prvi zvezek Odprtih grobov, smo zapisali, da bi knjiga pridobila na vrednosti, ako bi bila pričevanja podpisana. V tem drugem zvezku je več pričevanj podpisanih s polnimi imeni, nekaj pa samo z začetnimi črkami. Dr. Žakelj v uvodu pojasnjuje, da so neka-

tere priče prosile, da naj njihova imena ne pridejo v knjigo, je pa njihovo ime shranjeno v arhivu, da ne bi svoji v domovini trpeli preganjanja zaradi tega.

Pričevanja sama — objavljenih je 21 pričevanj — odkrivajo zverinsko naravo slovenskih komunistov. Za komuniste ni imelo človeško življenje nobene cene, mučenje idejnih nasprotnikov jim je bil največji užitek. Še pozni slovenski rodovi bodo s to knjigo imeli v rokah dokaz, da je bil komunizem ena največjih strahot, kar jih je doživel slovenski narod v svoji 1500 letni zgodovini. Že sam seznam belokranjskih žrtev komunistične revolucije mora do dna pretresti vsakega poštenega človeka. To je bil pravi rododol.

Zgodovino komunistične revolucije na Slovenskem mora poznati vsak svobodoljubni Slovenec, posebej še naša odrasla mladina. Zato spada ta knjiga v vsako slovensko hišo, da bo pričevavka resnice in jez zoper vsak poizkus koeksistencs s komunističnimi morilci naših bratov in sester.

Rudolf Smersu

Joan Birs, organist, Denver, Colorado, U.S.A.

Mladinski športni dnevi

Odbojka SFZ

Nadaljevanje turnirja je lepo prese-netilo številne gledalce v sanmartinskem domu. Če smo prejšnji teden obžalovali slabo igranje, smo se sedaj ponovno prepričali o velikih sposobnostih, ki jih Slovenci imamo ravno za odbojko.

Moštvo iz San Justa je ponovno potrdilo, da mu do sedaj nihče ni kos. Z zmagami nad San Martinom in Slovensko vasjo si je skoraj zagotovil prvo mesto. Zasluži pa tudi pohvalo moštvo iz San Martina, ki nas je v tekmi s Sanjuščani držalo v napetem pričakovanju končnega izida. Škoda je le, da se priprava ne vrši redno skozi leto, kar bi brez dvoma privedlo do lepih uspehov, kakor je že dokazala ekipa iz San Justa v prejšnjih letih.

Tudi tekma med Moronom in Ramos Mejjo je bila zanimiva in dobro igrana. Obe moštvi sta v primeri s prejšnjo soboto pokazali mnogo več. Adrogué in Berazategui, oba bolj začetniški moštvi, sta tudi koristno izrabili izkušnjo prejšnjih iger. O Slovenski vasi pa naj le omenimo, da je proti San Justu vodila večji del igre.

Rezultati

San Justo—San Martin 15/9; 12/15; 15/7
San Justo—Berazategui 15/3; 15/9
Ramos Mejía—Morón 15/8; 14/16; 15/9
Slov. vas—Adrogué 12/15; 15/13; 15/6
Ramos Mejía—Berazategui 15/3; 15/13
San Martin—Morón 15/3; 15/7
San Justo—Slovenska vas 15/12; 15/6

Odbojka SDO

Ekipa iz San Martina si je z zmagami nad Ramos Mejjo in Moronom skoraj zagotovila prvo mesto. Dekleta so pokazala lepo igro, zlasti precejšnjo sposobnost za zabijanje.

Morončanke so izgubile precej možnosti, ko so — zaradi netočnosti — izgubile točke proti Carapachayu. Vendar pa so s prav dobro igro proti San Martinu napravile dokaj težko njihovo zmago.

Za dobro voljo

Komunikacija

Sosed vpraša soseda: „Ali te žena posluša, če ji kaj pripoveduješ?“

Sosed: „Ne, nikdar. Jaz kar sosedu povem, kar mislim, da bi morala žena zvedeti od mene.“

Milo za drago

Študent zoologije pri izpitu. Asistentka prinese s prtom pokrito kletko s ptičem, od katerega so vidne samo noge. Profesor vpraša študenta za ime ptiča. Študent ne ve. Profesor mu da nekaj časa za premislek. Zaman. Profesor: Potem uganite!

Študentu se ne posreči.

„Padel, ven!“ kriči profesor.

Ko je študent že pri vratih, profesor zakliče: „Kako se že pišete?“

Študent potegne desno hlačnico gor in pomoli nogo profesorju: „Uganite!“

OD DOMA

Kljub temu da imamo toliko funkcionarjev, ne funkcionira pri nas vse tako kot bi moralo.

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT
Uradije od 17.30 do 19.30 ure.
Ponedeljek, sredo, petek.
Lavalle 2331, p. 5, of. 10
T. E. 47-4852

Dr. FRANC KNAVS
ODVETNIK
Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271
Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)
Luján, Ate. Brown 100
T. E. 105 ali 516
V petek in soboto od 9—13

UNIV. PROF.
DR. JUAN BLAZNIK
špecialist za ortopedijo in travmatologijo
Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20
C. José E. Uribe 285, Cap. Fed.
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

Obžalovati moramo, da se ni predstavljal San Justo in da tudi ekipa iz Ramos Mejje ni bila polnoštevilna, kar je precej zmanjšalo zanimivost turnirja.

Rezultati

San Martin—Morón 15/13; 14/16; 16/14
San Martin—Ramos Mejía 15/8; 16/14

Prihodnja tekmovanja

18. julija - Odbojka SFZ v San Martinu
19.30 San Justo — Adrogué
20.00 Berazategui — San Martin
20.30 Ramos Mejía — Slovenska vas
21.00 San Martin — Adrogué
21.30 Berazategui — Slovenska vas
22.00 Adrogué — Morón
22.30 San Justo — Ramos Mejía
23.00 San Justo — Morón

19. julija - Odbojka SDO v San Martinu
Opozarjamo, da je program tega dne drugačen, kot je bilo prvotno objavljeno.

15.00 Carapachay—Ramos Mejía
16.00 San Martin—Carapachay
16.30 Morón—Ramos Mejía

25. julija - Namizni tenis SFZ v Morónu
19.00 San Justo—Adrogué
Morón—Slovenska vas
Ramos Mejía—Carapachay
Slovenska vas—San Justo
Adrogué—Ramos Mejía
Carapachay—Morón
Ramos Mejía—Slovenska vas
San Justo—Morón
Adrogué—Carapachay
20.30 Morón—Ramos Mejía
Slovenska vas—Adrogué
Carapachay—San Justo
21.00 Adrogué—Morón
Ramos Mejía—San Justo
Slovenska vas—Carapachay

26. julija - Nogomet SFZ v Slov. vasi
9.00 Morón—Slovenska vas
11.00 San Justo—Ramos Mejía
13.00 San Martin—Adrogué/Berazategui
1. avgusta se prične tekmovanje v šahu

PO ŠPORTNEM SVETU

Na mednarodnem liahkofletskem srečanju v Beogradu je 10. junija mlada Mariborčanka Brada Brbešek zmagala v skoku v višino s 176 cm in postavila nov slovenski rekord. Naskočevala je tudi državni rekord, ki ga drži Gerejeva s 179, pa ni uspelo. Češkan Kocuvan je 100 m pretekel v 10,7, bil prvi po mnenju vseh gledalcev, sedniki so dali prvo mesto z istim časom Karasiju iz Beograda. Nekaj dni prej pa je član Kladiveria iz Celja Vjetrov v Zagrebu preskočil v odlični formi 209 cm, ni mu pa uspelo prekočiti 212 cm. Na istem tekmovanju je Kocuvan postavil nov slovenski rekord na 400 m. S časom 47,8 je bil drugi za Brerijem (Gana), ki študira na sarajevski univerzi.

Priznane Koline

na Pristavi v Castelarju

25. julija — za na dom

26. julija — v nedeljo, kosilo na Pristavi po izbiri: krvavice, pečenice, svinjska pečenka

MLADINSKEGA DEKLIŠKEGA IN MEŠANEGA ZBORA S PRISTAVE
pod vodstvom gospe **MARIJE GERŽINIČEVE**

Dvorana Slovenske hiše v soboto, 18. julija 1970
Ramón L. Falcón 4158 ob 20

Vstopnice po 400 in 300 pesov v predprodaji v Dušnopastirski pisarni in eno uro pred koncertom v gled. blagajni. — Za dijake in šolarje vstopnina polovična

Lepo prosimo za točno udeležbo. Med izvajanjem koncerta ni dovoljen dohod do sedežev. Ohranite red in mir v dvorani.

CONSTRUCTORA DOM S.R.L.

ima na razpolago dva departamenta (tipo chalet) z dnevno sobo, dvema spalnicama, kuhinjo in kopalnico, vrtom in prostorom za avto, deset kvader od postaje Castelar. Prav tako vam ista družba zgradi hišo po vaši želji v kateremkoli kraju v Velikem Buenos Airesu.

Ponudbe in poizvedbe: Corrientes 485, 4. nad. p. 412, ali telefonsko na 49-1983 oz. 294-0553.

SLOVENSKA HRANILNICA z. z. o. z.

Bartolomé Mitre 97 Ramos Mejía
T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. — Informacije v združni pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas. Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico

OBVESTILA

PETEK, 17. julija 1970:

Na Pristavi ob 20 važno predavanje za fante in dekleta od 15. leta naprej. Pridite!

SOBOTA, 18. julija 1970:

Na Pristavi ob 16 sestanek za mladino do 15. leta.

V Slovenski hiši ob 20 koncert Mladinskega pevskega zbora s Pristave

NEDELJA, 19. julija 1970:

V Slov.domu v Carapachayu ob 11.30 sv. maša za Emila in Marijo Kogoj. Po maši kosilo. Ob 15.30 okrogla miza za matere in žene o temi „Naša šola in naše družine“. Vodi ga. M. Batageljeva.

V Slovenski hiši sestanek zaupnikov SKD-SLS.

V Slomškovem domu imajo fantje naraščajniki svoj sestanek takoj po sv. maši.

SOBOTA, 25. julija 1970:

V Slovenski hiši prireja srednješol-

SKAD vabi člane in članice v nedeljo 26. julija na izlet na Ezeizo. Zbirališče v Liniersu pri Rivadaviji pod mostom ob 10. uri.

SLOVENSKI DOM
V CARAPACHAYU

18. in 19. julija

PRIZNANE KOLINE

V soboto popoldan že v prodaji, v nedeljo po maši kosilo.

Lepo vabljeni!

KOLINE

na Pristavi v Castelarju

25. julija — za na dom

26. julija — v nedeljo, kosilo na Pristavi po izbiri: krvavice, pečenice, svinjska pečenka

ski trčaja rav. M. Bajuka roditeljski sestanek.

V Našem domu v San Justu ob 21 družabna prireditev v prid slovenskega zavetišča.

SREDA, 29. julija 1970:

V Slovenski kapeli ob 19 bo maša za pokoj prof. Franca Goloba. Vabljeni vsi profesorji in dijaki begunskih gimnazij v Italiji.

ČETRTEK, 30. julija 1970:

V Slovenski hiši ob 18 sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Predaval bo g. Pavel Fajdiga: „Žena in njeno mesto v družbi“.

NEDELJA, 2. avgusta 1970:

V Slovenskem domu v San Martinu bo zimski družinski popoldan s skupnim kosilom ob 13. Nato pester spored.

SKD-SLS — Sestanek zaupnikov bo v nedeljo, 19. t. m., po slovenski maši, v gornji dvorani Slovenske hiše. Zaupnik, ki posebnega vabila za ta sestanek slučajno ne bi dobil, naj to obvestilo smatra za vabilo. Prosimo za polnoštevilno udeležbo!

V soboto dne 11. julija, malo pred polnočjo se je preselil v večno domovino v 84. letu starosti naš dragi oče, stari oče in praded

Vincenc Javoršek

Od dragega pokojnika smo se poslovili s sv. mašo zadušnico dne 13. julija ob 10. uri v cerkvi Marije Pomočnice, Ramos Mejía; od tam smo ga spremili na njegovo tuzemsko počivališče v Villegas, kjer pričakuje vstajenja.

Ob tej priliki se zahvaljujemo č. gg.: msgr. Antonu Oreharju, dr. Alojziju Starcu, prelatu Francetu Novaku, Gregoriju Maliju, Antonu Stanoniku, štefanu Novaku, Francetu Urbaniji za opravljene molitve ob krsti; posebno pa se zahvaljujemo č. g. Jožetu Škrbcu, dušnemu pastirju iz Ramos Mejía, za obiske v bolnici in prinašanje sv. obhajila, za vodstvo pogreba, poslovilne besede in sv. mašo in asistenco pri pogrebu, č. g. Lojzetu Tekavcu za podelitev zakramenta sv. maziljenja. Nadalje se iskreno zahvaljujemo sosedom za vso pomoč, vsem darovalcem cvetja, g. Gabrijelu Čamerniku in moškemu pevskega zboru iz Ramos Mejía za žalostinke ob krsti, potem vsem, ki so hodili pokojnika kropiti in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Bog plačaj vsem! Rajnega očeta pa priporočamo v molitev!

Žalujoči:

V Argentini: sinovi: Jože z ženo, Tine, Vinko, Tone z družinami; hčere: Perca por. Koprivnikar, Mici por. Koželjnik z družinama;

v Angliji: hčerka Ivanka por. Baker z družino in ostalo sorodstvo.

Ramos Mejía, Cumberland - Anglija, Moravče, 13. julija 1970.

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da nas je 9. julija t. l. za vedno zapustil naš brat in stric, gospod

Stanko Hrast

Položili smo ga k večnemu počitku 10. t. m. na pokopališču Villegas v San Justo.

Toplo ga priporočamo v molitev.

Žalujoči:

V Argentini: Marija, Jožefa, Anton, sestra in brat z družinami;

v domovini: France in Mihael, brata z družinama;

v Franciji: sestra Tilka z družino;

ter številni nečaki in ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija, Francija.

Za vedno nas je zapustil in odšel po božje plačilo naš zvesti in najstarejši član, gospod

Vincenc Javoršek

Molimo za pokoj njegove duše.

Slomškov dom — Ramos Mejía

25. julija

DRUŽABNA PRIREDITEV

v korist

SLOVENSKEGA ZAVETIŠČA

v Našem domu v San Justo

Pijača, topla in mrzla jedila na izbiro. Zabava za mladino in odrasle

Hipólito Irigoyen 2756

Sodeluje orkester PLANIKA

Začetek ob 21 s plesom